

VI

Zazorjavashe se, kogato malkata grupichka ot petima smelchaci napusna lagera. Dulata na pushkite im zastrashitelno blestjaha na izgrjavashtoto slynce. Razuznavachite se upytiha v protivopolozhnata posoka na тази, ot kojato dojdoha, za da namerjat izlaz ot тази otdalechena ot sveta dolina.

Grupata bavno i vnimatelno napredvashe, kato se mycheshe da se promykva kolkoto se mozhe po-tiho. Nachelo na kolonata vyrveshe Simon Blank, s bradva v ryka. Toj propravjashe pytja na ostanalite chetirima. No kolkoto i da navlizaha v dzhunglata, tolkova poveche njamashe nadezhda da se stigne kraja.

Vyrvjaha veche dva chasa i polovina, ala vseki mylcheshe i se pridvizhvashe napred kym celta – nashtrek, sys sluhthashti ushi i shiroko otvoreni ochi. Njamashe zashto da se bojat ot helikopterite, zashtoto shtjaha da gi chujat i da se skrijat, a ot horata – ot petimata vodachi, izbjagali neizvestno kyde. Mozhe bi te debneha sega zad njakoj stvol ili prikriti v njakoja ogromna korona na tropichesko dyrvo, ili pyk, mozhe bi, bjaha izbjagali veche ot тази dolina...

Pri naj-malkija podozritelen shum, petimata razuznavachi slagaha prysti na spusycite i dylgo se spiraha, oslushvajki se. Taka nablizhi obed.

Nahraniha se “na krak”, vyrvejki prez gorata.

Privecher se vidja krajat na dolinata. Ala tam se izdigaha visoki otvesni skali, nepristypni za choveshki krak. Simon Blank dade znak da sprat.

- Ottuk zapochvat nashite izsledvanija – kaza toj na prijatelite si.

V syshtija moment pet tela se stovariha vyrhu smajalite se razuznavachi. No kolkoto i da bjaha iznenadani, te okazaha

tvyrda i ozhestochena syprotiva na napadatelite si. A vsyshtnost tova bjaha izbjagalite vodachi na ekspedicijata.

Vsichki se bieha ozhestocheno. Licata na napadatelite bjaha izkriveni ot diva zloba, otbranjavashтите si ne otstypvaha nito krachka. Prikladite sreshtaha prikladi, pestnicite – prazno prostranstvo.

Simon Blank, vypreki visokija si ryst, izglezhdashe dzhudzhe pred velikanskata figura na tozi, s kogoto se bieshe. No silnijat fizicheski francuzin ne se ogyvashe pred moshtnite udari na protivnika si i gi posreshtashe s priklada. Liceto mu beshe spokojno, nito edin muskul ne izdavashe vytreshnoto mu naprezhenie.

A gramadnijat poljak Janicki beshe prinudil sravnitelno po-slabija si protivnik da otstypi tri-chetiri krachki nazad.

Gyrkyt Anastasis i ungarecyt Matiash se bjaha opreli gryb o gryb i s goljamo uporstvo otblyskvaha neprijatelite si.

Ala v tozi moment mladijat Svetoslav beshe pritisnat do edno dyrvo ot vraga si – fizicheski mnogo po-razvit ot nego. I vypreki tova, bylgarinyt se dyrzheshe, zashtoto znaeshe, che ne mozhe da otstypva poveche. Liceto mu beshe pluvnalo v pot, rycete mu veche trepereha ot golemite usilija. I taka, toj vse oshte se dyrzheshe, ne se predavashe. “Bylgarinyt nikoga njama da se predade zhiv v rycete na vraga” – si kazvashe na um Svetoslav. – “Po-skoro bi umrjal, no ne da izvyrshi takava glupost!”

Tezi misli vdyhnaha novi sili v mladezha i toj ot otrbrana premina v napadenie.

Janicki pyk obyрна v bjagstvo protivnika si, kojto beshe zastignat ot byrzonogija poljak i prinuden da se bie pak, no tozi pyt v otrbranitelno polozhenie.

I Simon Blank zavojuvashe pedja po pedja, krachka po krachka zhizneno prostranstvo. Vragyt mu gubeshe sili i vse po-

otchajano udrjashe, dokato naj-setne prikladyt mu ne se prysna na parcheta. Toj, vypreki visokija si ryst i ogromnata si sila, beshe prinuden da napasne bojnoto pole sled protivnika na Janicki, izbjagal za vtori pyt.

Drugite trima banditi syshto obyRNAha gryb i izchezna v gystata shuma.

Nablizhavashe nosht. Petimata razuznavachi trjabvashe da namerjat udobni mesta za prenoshtuvane. Svetoslav predlozhi da se kachat na njakoi dyrveta. No kako vyrvjaha, zabeljazaha goljama hralupa v edin ogromen dyner. Simon Blank se zavrja pryv v otvora i izchezna. Sled malko chuha glasa mu visoko gore:

- Tova e otlichno zhilishte! Dori da sme dvojno poveche, pak shte se pobereM.

Vsichki nahyltaha v hralupata, kato posleden vleze mladijat bylgarin i namykna navytre njakolko golemi klona, za da zamaskira skrivalishteto.

Edin ne mnogo shirok kanal izvezhdashe nagore do edno razshirenje – dosta goljamo pomeshtenie. Dotuk se stigashe lesno, zashtoto po stenite na kanala imashe razni izdatini.

Vsichki se razpolozhiha v kryg, izvadiha ot ranicite hranata si i zapochnaha da jadat mylchalivo. Vseki se beshe zamislil, vseki go zanimavashe sydbata na prijatelite mu, chakashti v lagera, izlozheni na smyrtna opasnost ot dve strani: ot edna – na neizvestnite im vragove s helikopterite, a ot druga – na izbjagalite vodachi. Petimata ne znaeha kakvo stava v lagera i se bezpokojava.

Sled kato se navecherjaha, mornite razuznavachi se pyhnaha v spalnite si chuvali i zaspaha dylboko.

Simon Blank i horata mu bjaha stanali otdavna. Te vyrvjaha pokraj strymnite i nepristypni skali, tyrsejki izhod ot тази strana na dolinata.

Izvednyzh chuha priglushen shum na techashta voda. Petimata razuznavachi se zabyrzaha natatyk, otkydeto se chivashe zvuky.

Ne sled dylgo, petimata priyateli stignaha do kraja na ezeroto, koeto se iztichashe v edna goljama peshtera, izdylbana prez hiljadoletijata ot vodata, namirashe se v podnozhieto na ogromnite skali.

- Trjabva da vlezem v тази peshtera – kaza Simon Blank.
– Ne mozhe da njama njakyde izhod. V neja sa mi nadezhdite.

- Da, no v neja ne mozhem da proniknem bez njakakyv plavatelen, makar i primitiven, syd – izkaza mnenieto si mladijat paleontolog.

- Vjarno – syglasi se Simon Blank. – Togava shte se vyrnem v lagera i shte dojdem vsichki tuk, za da izvyrshim neshto po-razumno i obmisleno. Da trygvame!

Petimata smelchaci se zapytiha s byrz hod kym lagera, kydeto ostaviha drugite chlenove na ekspedicijata.